

Nightwish

POUZE 49,- Kč
2,39 €

Banátská **NOC 21**
LIVE: 26.-28. 7. 2013
LIBEREC

SPARK

ROCK MAGAZINE
Spark
speciál

MEGAPOSTERY

**Velký příběh kapely,
exkluzivní fotky
a jedinečný plakát!**

**Zbrusu nové rozhovory
a vše, co chcete o kapele vědět...**

Ahoj, kamarádi.

Je tu léto! (Tedy skoro.) Léto se symbolickou třináctkou v letopočtu, snad ne osudnou pro festivalovou sezónu. Čekají vás jistě samé skvělé hudební zážitky. Jedním z nich bude nepochybně vystoupení finských velikánů NIGHTWISH. Benátská noc bude tím místem, kde se zjeví koráb Tuomase Holopainena, který se už poněkoli káté ocitl ve spárech velké bouře. Nepotápí se! To je hlavní vzkaz a poslání, které teď prostřednictvím koncertů mezi fanoušky šíří. Bude to speciální noc. Už jen z toho důvodu, že NIGHTWISH živě nevidíte minimálně do roku 2016! Speciální je ale i sestava. Floor Jansen, která ze stále nevysvětlených důvodů nahradila Anette Olzon, se možná v řadách kapely už nikdy neobjeví. Velké události si žádají velké činy, a proto jsme přichystali něco jen pro vás, fanoušky NIGHTWISH. Spark se ještě nikdy nevěnoval sólo jedné kapele. Měníme historii a první, kdo si o to žádá, jsou právě severané, jejichž úspěch hálí spousta tajemství a nezodpovězených otázek. Pokusili jsme se o to, čeho se jiní bojí – rozbít křehkou masku kapely a najít její pravou tvář. Nebylo to lehké, NIGHTWISH jsou téměř nedotknutelní. A přesto! Držíte v ruce něco výjimečného, co může mít za pár let neuvěřitelnou vypovídací hodnotu. Schválně se vraťte k tomuhle speciálu u dalšího alba NIGHTWISH. Budete se divit!

Pěkné čtení Vám za celou redakci přeje

David Havlena

Rozhovory:

MARCO HIETALA Věčný spasitel (David Havlena)	4 – 9
TARJA TURUNEN První a neopakovatelná (Robert Čapek)	10 – 15
ANETTE OLZON Těžce vydřený sen (Robert Čapek)	16 – 20
FLOOR JANSEN Skvělá náhradnice, nebo číslo tři? (Robert Čapek)	22 – 24

Identity card:

EMPPU VUORINEN	25
TUOMAS HOLOPAINEN	27
JUKKA NEVALAINEN	31

Recenze:

Sedm na stole – recenze všech alb (Robert Čapek)	6 – 14
DVD a videa (Robert Čapek)	30 – 31

MARCO HIETALA
baskytara

Věčný spasitel Marco Hietala

Při pohledu na historii kapely sehrál baskytarista Marco Hietala klíčovou roli. Stal se tím, čím se měly pro principála Holopainena stát obě děvenky (Tarja a Anette) – dokonalým hudebním partnerem. Marco vstoupil do NIGHTWISH v okamžiku, kdy se kapela znovu stavěla na nohy. Tuomas po turné „Over The Hills And Far Away“ NIGHTWISH odpískal a nechtěl s kapelou dál pokračovat. Vzpamatoval se až po výletu s frontmanem SONATA ARCTICA Tonym Kakkem, který mu zřejmě otevřel oči, a Tuomas své rozhodnutí přehodnotil. Problematického baskytaristu Samiho Vänskä nechal vyhodit a oslovil právě Marca. Kapela díky němu začala mnohem více pracovat

s mužským hlasem a Marco se postupně stal nepostradatelným. Vysoký, vypjatý a přitom jasně definovatelný vokál dokonale doplnil Tarju v nepřekonaném albu „Once“. Ve chvíli, kdy si Tarja musela sbalit svých pět švestek, se stal Marco Tuomasovou největší oporou. Společně začali připravovat nové album, které v demoverzi komplet celé nazpíval právě dlouhovlasý finský blondák. Spekulovalo se o tom, zda NIGHTWISH nezůstanou jen u mužského hlasu a na další dámičku se nevykašlou. Přesto si věkově nejstarší Marco vybudoval v kaple neotřesitelnou pozici, a nebyť jeho, fanoušci by se alb „Dark Passion Play“ a „Imaginaerum“ nedočkali. Historie se opakuje a Marco

IDENTITY CARD

Jméno: Marko Tapani „Marco“ Hietala
Narozen: 14. ledna 1966 v Tervu, Finsko.
Koníčky: Sci-fi, fantasy a hororové knihy a filmy, videohry.

Zlozvyky: Extrémní lenost.

Hudební vzory:

Tito lidé byli/jsou dobří v tom, co dělali/dělají.

Baskytara: Geezer Butler, Bob Daisley. Zpěv: Ronnie James Dio, Rob Halford, Kate Bush.

Vzory v životě:

Neil Armstrong (první muž, který krácel po Měsíci, nebo nějaké tajné planině v poušti v Americe, jak někteří lidé tvrdí).

Oblíbené motto: **Žij a nech žít.**

První nahrávka, kterou sis kdy koupil:

Já a bratr jsme tak dlouho otravovali otce, až koupil „Long Live Rock’n’Roll“ od Rainbow. První album, které jsem si koupil za vlastní peníze, bylo „Killers“ od Iron Maiden nebo „Mob Rules“ od Black Sabbath. Nepamatuju si, které.

Příprava na koncert: **No jó! Občasný drink.**

Oblíbená píseň Nightwish: **The Siren.**

Oblíbená skupina/muzikant:

Už žádnou oblíbenou skupinu nemám, ale Black Sabbath a způsob, jakým Tommi Iommi skládal své riffy, nepochybně ovlivnili můj pohled na hudbu a to, jak jí sám hraju.

Oblíbená kniha: **Jo, Pán prstenů. Je to klíšé nebo co?**

Oblíbený nápoj: **Ležák.**

Oblíbené jídlo: **Finské párky zvané „lenkki“.**

Oblíbený film: **Pořád původní trilogie Hvězdných válek.**

Oblíbený televizní program:

Myslím, že televize je jenom přirozené rozšíření DVD přehrávače nebo herní konzole. Jinak je to prakticky ztráta času. Stále koukám na Babylon 5. Možná tam dnes běží i něco kvalitního, ale tohle mě celkem zaujalo.

opět zůstal u mikrofonu sám. Současně byl jediným členem, který – byť s odporem – odpovídal na otázky, jež mají poodhalit, proč Anette vyšouplí během turné a proč výborná Floor ještě stále není řadovým členem kapely.

Jak jsi prožíval Anettin odchod? Jak moc to bylo pro vás těžké a šlo o jednotné stanovisko kapely?

Situace nebyla vůbec lehká. Byli jsme na turné v Americe a taková chvíle není pro tak zásadní krok zrovna ideální. Nechceme se k tomu vracet a nechceme o tom mluvit. Ať už to proběhlo jakkoli, všichni jsme nakonec usoudili, že to pro každého z nás bylo to nejlepší, co jsme v danou chvíli mohli udělat.

Ovšem ty jsi byl její pěvecký partner, museli jste se spoléhat jeden na druhého. Jaký byl váš vztah? Byli jste dobří přátelé?

(těžce si povzddechne) V takovém složení, v jakém vystupují NIGHTWISH, hraje roli mnoho aspektů. Není to jen o hlasových harmoniích. Faktem ale je, že s Anette jsme si nikdy nebyli tak blízcí jako s ostatními členy kapely. Mohu k tomu říct jen to, že jí respektuji a vážím si její snahy dosáhnout v rámci naší společné práce co nejlepších výsledků.

Chápu, že některé věci musí zůstat uvnitř kapely. Jenže ke konci každý tušil, že s Anette není něco v pořádku. Měla výpadky během vystoupení, nebyla v dobré hlasové kondici, bojovala s váhou... Vše to naznačuje, že se nedokázala vyrovnat s velkým tlakem, který je na kapelu vyvinut, a dle mého odhadu se na ní podepsali i fanoušci, kteří ji neustále srovnávali s Tarjou...

V tom máš absolutní pravdu. Těžce snášela život tak aktivní kapely, která tráví měsíce a měsíce na turné. V průběhu turné byla často nemocná, což jí na sebevědomí samozřejmě nepříдалo. Jenže

postupně tak vznikal nekontrolovatelný chaos a my potřebujeme člověka, na kterého se můžeme sto procentně spolehnout. Je mi líto, ale takové jsou požadavky kapely, která tvrdě koncertuje.

Anette pronásledovaná fantomem

Věčné srovnávání Anette s Tarjou nebralo u fanoušků konce. Navíc Anette byla pod ostrou kritikou Tarjiných příznivců a servítky si nebrali ani novináři, kteří byt' ocenili Anettin výkon ve studiu, na koncertech skřípali zuby. Faktem je, že s příchodem Anette musel Tuomas hodně proškrtávat playlist. V seznamu top songů byly zkrátka některé, které sympatická brunetka zazpívat nedokázala. NIGHTWISH přestali živě hrát jednu z nejoblíbenějších skladeb, a sice kompozici Andrewa Lloyd Webbera „The Phantom Of The Opera“. Excelentní duet s Marcem fanoušci od té doby neslyšeli. Podobných fantomů bylo ale víc a jejich stíny se staly Anettinou noční můrou.

Králík z klobouku

Když to srovnáš z dnešního pohledu, bylo pro vás těžší loučit se s Tarjou nebo s Anette?

Těžko říct, jestli jsem ten pravý, kdo to může srovnávat, protože ostatní členové kapely strávili s Tarjou mnohem více času než já. Přece jen jsem nastoupil do NIGHTWISH o něco později. Tarjin odchod byl ale hodně emotivní... S Anette jsme k tomu byli donuceni okolnostmi během turné. Osobně moc nechci soudit, ale myslím, že fanoušci sami dobře vědí, co bylo pro kapelu větší ránou.

Ostatně fanoušci vedou dlouhé diskuse o tom, jak moc jste změnil zvuk s příchodem Anette. Pořád se mluvilo o tom, že NIGHTWISH už jsou jinou kapelou a že bez Tarji jste poloviční. Takže

se ptám, když teď hrajete s Floor, máš pocit, že jsou to zase ti typičtí NIGHTWISH?

Ale s Floor ještě není nic oficiální. Není to stálý člen kapely. Ve chvíli, kdy jsme se rozešli s Anette, jsme rychle potřebovali náhradu, která bude schopná kvalitně odzpívat zbytek turné. Teprve až odehrajeme všechny koncerty, soustředíme se na to, kdo vlastně nazpívá další album. Nicméně nebude to mít žádný vliv na tvorbu nového materiálu. To je čistě naše interní věc, nikomu a ničemu se nepodřizujeme. Takže bez ohledu na to, zda máme nebo nemáme zpěvačku, budeme psát nové písničky. Vše máme naplánované tak jako u předchozích nahrávek. Vybereme si ty nejlepší věci, zaranžujeme je a nastoupíme do studia. NIGHTWISH pokračují, a to je zásadní.

Proč jste nepřijali Floor jako stálou zpěvačku? Dáváte si čas, že až skončí turné a festivaly, budete víc v pohodě a budete uvažovat s čistou hlavou?

Přesně tak to je. Nemá smysl dělat pod tíhou okolností nějaká rozhodnutí. Teprve až budeme moc celou situaci vyhodnotit, pak si začneme uvědomovat, co je pro nás nejlepší. Máme za sebou hodně těžké časy a nikdo z nás teď nedokáže jasně říct, že budoucnost NIGHTWISH je právě Floor.

Ale s Floor je přece všechno perfektní! Nebo se mylím?

S Floor je naprosto všechno v pořádku, není nic, co bych jí mohl vytknout. Ale kdybych ti teď řekl, jestli si myslím, že ona je ta pravá pro NIGHTWISH, tak to bude jen můj vlastní názor, ne celé kapely, a to bych nerad.

Tak mluv sám za sebe!

Pochop, NIGHTWISH jsou demokratická kapela. Musí to být jasný konsenzus a do té doby si veškeré úvahy ponechám pro sebe. Dočkáš se. (smích)

Dobrá. Tak jak se ti zpívá s Floor? Jak vám to na pódiu funguje?

Je mezi námi ta správná chemie. Lidsky je v pohodě a hlavně skvěle zpívá... Jak jsem řekl, je perfektní.

Jak dlouho znáš Floor? Tuším, že v roce 2002 jste společně s AFTER FOREVER (bývalá kapela Floor) jeli evropské turné, takže možná už od té doby jste si trochu bližší.

Slyšeli jsme ji zpívat už předtím a pak jsme se občas mrkli na turné. Už tehdy na ní bylo vidět, že má talent, a stejně tak na turné jsme s ní vycházeli hodně dobře.

Ty jsi na adresu Floor několikrát uvedl, že si jí hodně vážíš a má tvůj velký respekt. Je to hlavně z toho důvodu, že se dokázala popasovat se situací, kdy k vám musela naskočit uprostřed rozjetého turné?

Imponuje mi její profesionalita. V podstatě měla dva dny na to, aby se naučila písničky, které hrajeme, a dobře znala celý náš playlist. Když se písničky zkouší před turné, automaticky si je zapamatuješ a přesně víš, jak v kterých částech kapela funguje. Floor to měla hrozně těžké. Musela se nejprve všechno naučit nazpaměť a teprve pak se začala sít s námi při živém hraní. Málokdo si asi umí představit, jak to je v takové situaci náročné a pod jakým tlakem ten člověk pracuje. Takže Floor má můj hluboký respekt.

Dokázali jste si vůbec představit, že je možné vyměnit zpěvačku uprostřed turné? Muselo se stát skutečně něco zásadního, že jste podstoupili tak velký risk.

Byla to šilenost. Říkali jsme si, který blázen by to tak udělal. Jenže s Anette jsme dál jet nemohli a zároveň se nám nechtělo rušit koncerty. Všude se na nás těšili a my to museli alespoň zkusit. Nemysleli jsme ani tak na sebe, jako na ty lidi, co si koupili lístky a chtějí nás vidět. A jestliže jsme fanouškům slíbili, že přijedeme, chtěli jsme to splnit. Bylo nám jasné, že to bude velká věc, pokud se to podaří. Stejně tak jsme ale museli počítat s variantou, že to neklapne. Teprve pak bychom to zaballí a jeli domů. Ale museli jsme to zkusit. Neumím si představit, že by nás teď hlodala myšlenka, že jsme to neriskli.

Musel to být pořádný adrenalin. Jakmile to ale začalo fungovat, určitě jste v sobě pocítili ohromnou sílu, úlevu a chuť hrát...

Jasně! Bylo to něco úžasného. Skoro se toho dalo dotknout, jak silná atmosféra při těch koncertech panovala. Nejprve jsme ale byli ve velkém stresu a zaznamenali i řadu negativních ohlasů. Ale nevzdávali jsme to a začali pomalu cítit podporu fanoušků. Pak přišel zlom, kdy lidé začali Floor respektovat a my se konečně mohli trochu uvolnit.

Jak se tvoří sny

Ví se o tobě, že máš kořeny hlavně v tradiční metalové tvorbě. Ostatně stačí si poslechnout TAROT. Takže se ptám, co ti vlastně imponuje na hudbě NIGHTWISH, která teď zní spíše jako metalový soundtrack?

Nemám nejmenší problém se symfonickými prvky v metalové hudbě. Samozřejmě bychom mohli hrát něco takového jako DEEP PURPLE nebo RAINBOW, které zbožňuji, ale proč sakra. To by bylo na Tuomase příliš laciné, a navíc bychom nikdy nebyli tam, kde jsme teď. Osobně nejsem stylově vyhraněný. Poslechnu si s chutí klasický heavy metal, hard rock, AOR, progresivní rock, pop... Nejdůležitější je, co cítíš při hraní. V NIGHTWISH je ta pravá skladatelská chemie a v té chvíli se neřeší, zda je to heavy, hard nebo symfony.

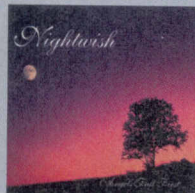
Všechno kolem NIGHTWISH se točí kolem Tuomase. On je duší kapely. Nicméně je až neuvěřitelné, že dokázal akceptovat a přijmout i skladby někoho jiného, konkrétně tedy tvoje.

SEDM NA STOLE

Když hodnotíte umělecké dílo, měli byste vždy pamatovat na historický kontext. Dobový kolorit na nás sice dýchá svým kouzlem, ale co kdybychom pro jednou setřeli letitý prach a zahráli si malou hru? Představme si, že bychom díky podivné časoprostorové anomálii dnes dostali všechny desky NIGHTWISH současně k recenzi, jako by byly právě nově vydané a my je nikdy předtím neslyšeli. Obstály by? Jak budou znít dnešním uším recenzenta?

ANGEL FALL FIRST

Spinefarm Records – 51:41

Deska s poněkud prostoduchým obalem, ze které vše (včetně jejího názvu) křičí: jsem stará dobrá gotika! Smutné kytary s doomovým nádechem, všudypřítomné klávesy a operní soprán, který jsme už slyšeli mnohokrát.

Písňe jsou většinou velmi melancholické. Kdybychom si odmysleli zpěv Tarji Turunen, mohla být například „Astral Romance“ na albu MY DYING BRIDE. Mužský vokál Mr. Holopainena není zdaleka tak kvalitní jako ženský a je využíván výhradně do klasického vzorce „beauty and beast“. Na desce slyšíme mírně nadprůměrný materiál, často však jde o žánrová klisé. Album má svou vatu, ale přízejně si – i velmi silné momenty. Nejzajímavější skladbou je semiakustická „Angels Fall First“ s netradiční flétnou a působivým emotivním zpěvem Tarji, který vrcholí jejím nádherným dvojhlasem. To je mistrovský kousek! Protože jde o debut a věk hudebníků je až překvapivě nízký, deska ukazuje veliký potenciál a Finové rozhodně mají před sebou zářivou budoucnost!

★★★★

OCEANBORN

Spinefarm Records – 49:06

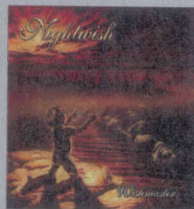
Hned první tóny kláves prozrazují, že hlavní tvůrce hudby Tuomas Holopainen pozorně poslouchal Jense Johanssona (STRATOVARIUS). Album staví především na mohutném symfonickém zvuku, ve kterém vyniká

operní přednes Tarji Turunen. Mnohokrát slyšené postupy někdy ozvláštňují zajímavé pasáže, například v „Devil And The Deep Dark Ocean“ zachrčí Tapio Wilska (FINNTROLL), v „Moondance“ se ozve „jethrotullská“ píšťalka a alexandrovské „hej“. Podobné hudební vtípky vám sice vykouzlí úsměv na tváři, ale teprve balady „Walking In The Air“ (cover Howarda Blakea) a „Sleeping Sun“ dělají rozdíl mezi startovním polem a vítězem. Naplno se tu ukáže, jak cennou devizou souboru je Tarja, naprosto jedinečný fenomén současné scény. Je jí pouhých jedenáct let a zejména ve zmíněných písních již udivuje zralým a procitěným výkonem. Až se kapela oprostí od žánrových klisé a půjde svou cestou, můžeme se dočkat velkých věcí!

★★★★★

WISHMASTER

Spinefarm Records – 53:37

Je možné v mladém věku a bez větších zkušeností vytvořit klasiku? Ve výjimečných případech se to podaří, právě tak, jak se to stalo v případě NIGHTWISH. Poslouchám opravdu výtečnou kolekci prvotřídní kvality, ze které

Jaké to je pracovat s Tuomasem a diskutovat o písničkách? Nechává ti velký prostor?

Tuomas je hlavní skladatel. Tak to je a vždycky bude. Nikdy ale neskládá s ohledem na to, zda jeho songy budou úspěšné, nebo nenáviděné. Píše pro sebe, tak aby s výsledkem byl spokojený právě on. Proto ho jako autora hodně respektuji, protože NIGHTWISH jsou čistě jeho vnitřní záležitosti. Když spolu děláme, tak to není jenom černá a bílá. Nahrajeme spoustu demáčů, uděláme spousty vokálů, melodií, textů... a pak zkusíme, jak to všechno sedí dohromady. Hodně toho děláme společně. Když se dávalo dohromady „Imaginaerum“, seděli jsme venku, hráli společně na kytary a různé si zapisovali nápady. Experimentovali jsme, zkoušeli i to, co se dá zazpívat a co už je za hranicí možností, a takhle si vyměňovali nápady.

Takže dneska už dáváte dohromady hudbu společně?

Ne tak úplně. Tuomas obvykle má základy připravené. Nejvíce se bavíme o aranžích. Tam si asi rozumíme nejvíce.

Vzpomeň si, jak jsi prožíval situaci, když jsi složil pro NIGHTWISH první písničku a přehrál jí Tuomasovi?

Že bych rovnou přišel za Tuomasem s hotovou skladbou, tak takhle to určitě nebylo. Měl jsem spoustu nápadů, riffů a různé jsem je Tuomasovi přehrával; on to pak selektoval a vybíral si, co by se mu mohlo hodit, co zapadá do konceptu NIGHTWISH. Co se týče textů, to už je pak hlavně na Tuomasovi, hodně si na nich zakládá. Myslím ale, že moc nerozlišuji, zda skládám pro TAROT nebo pro NIGHTWISH. Ono si to nakonec sedne samo a člověk sám vycítí, co se kam hodí.

Je těžké se v Tuomasovi vyznat? Omlouvám se, jestli to cítím špatně, ale poté, co jsem viděl film „Imaginaerum“, jsem získal dojem, že Tuomas

Je síce velká osobnost, ovšem hodně uzavřená v hudebním světě a pohybující se mezi realitou a sny.

To je spíš otázka pro režiséra, který s ním ten film dával dohromady. Ale pokud vím, Tuomas měl strašně moc nápadů a filmaři nebyli schopní to všechno do filmu zakomponovat. Mě to nicméně úplně pohltilo. Stačilo mi jen vidět script a několik náčrtů, a okamžitě jsem se pro film nadchnul. Byl jsem přesvědčený, že teď je ta správná doba něco podobného zkusit. Všem jsem říkal, že do toho musíme jít, jinak promarníme životní šanci.

Takže film byl pro vás důležitý krok do budoucnosti? Multimediální kombinace – takový bude obraz NIGHTWISH v dalších letech?

Skutečnost je taková, že se nám přímo nabízí ponořit se do světa multimédií. Navíc veškerý takový obsah je dnes díky internetu mnohem dostupnější. Ale vím, kam svou otázkou míříš. Jestli se ptáš, zda ještě někdy v budoucnu bude nějaký další film, pak musím konstatovat, že v nejbližších několika letech rozhodně ne. A vlastně možná nikdy. Bereme to jako uzavřenou věc a uvidíme, co bude pro NIGHTWISH další výzvou. Kolem filmu je ještě mnohem víc práce než kolem hudby. Na to se člověk musí soustředit roky. A my jsme muzikanti, pracujeme s notami, nástroji a hlasy. Je ale fakt, že plánujeme maximálně využít potenciál internetu. Určitě vytvoříme sérii klipů a nabídneme fanouškům nový interaktivní prostor.

Bez NIGHTWISH a ještě lépe

A co tvé další aktivity? Po letních festivalech budou mít NIGHTWISH pauzu, takže do čeho se ty osobně vrhneš? Můžeme se těšit na novou desku TAROT nebo NORTHERN KINGS?

Nové album TAROT je v plánu. Dáme přes léto materiál dohromady a nahrávat bychom chtěli na přelomu roku. Mám už také několik nápadů na novou desku NIGHTWISH, takže se k nim vrátím, nahraji je a předám Tuomasovi. Nové album bychom pak začali dávat dohromady příští léto. Máme naplánovaný bandcamp, pak začneme aranžovat, dáme dohromady zpěvy a pomalu se bude nahrávat. Nové album by se mělo objevit z kraje roku 2016. V podstatě nejde o nic speciálního, pracujeme tímto způsobem už léta, takže vše je při starém.

TAROT jsou dnes respektovanou kapelou. Co tahle kapela pro tebe znamená? Jaký má význam? Chci říct, cítíš se tady absolutně hudebně svobodný?

Jednak se tu mohu projevit hlavně textově, což je pro mě důležitý ventil. A jak už bylo řečeno, vyřadím se tu s trochu drsnější podobou metalu.

Kromě NIGHTWISH a TAROT se také věnuješ produkci jiných kapel. Pracoval jsi například s AMORPHIS. Chystáš se na něco dalšího?

S AMORPHIS jsme udělali čtyři alba a nejvíc jsem jim pomáhal s vokály. Měl jsem pracovat i na jejich poslední desce, ale byli jsme s NIGHTWISH na turné, takže se naše spolupráce přerušila. Nějaké další zakázky se však rýsují, takže nudit se rozhodně nebudu.

Mimochodem, od té doby, co jsi u NIGHTWISH, kapela mnohem lépe pracuje s vokály. Je to právě tvá parketa? Zajímáš se o studiovou práci se zpěvy?

Je to můj koníček. Nahrávám si svůj zpěv, ale i zpěv jiných osobností. Už od střední školy se věnuji vokálům. Vždy mě zajímaly harmonie a práce s nimi. Vždycky podrobně analyzuji, jak která kapela s harmoniemi pracuje. Za ta léta jsem se toho hodně naučil, člověk nasbírá spousty dobrých zkušeností. Snažím se být pro druhé hlavně oporou a předávat jim své postřehy. Je to zábava.

TAROT

Pak chápu, proč jsi tolik zainteresován do projektu NORTHERN KINGS. Pracujete tady se širokou škálou hlasů, harmonií... Ovšem pořád je to zábava – nebo se pletu?

Tohle je hodně speciální projekt. Není to taková ta běžná rutina, kdy si řekneš fajn, udělám něco mimo kapelu. Tohle je jiné. Nikdy by mě nenapadlo, že skutečně dojde na to, že něco společně nahrajeme. Klaplo to a je to úžasný pocit. Ale jak jsi řekl, pořád je to pro nás hlavně zábava. Předěláváme staré osmdesátkové songy do symfonického metalu, nebo si to nazví, jak chceš. Sešla se tu skvělá parta, která si perfektně rozumí.

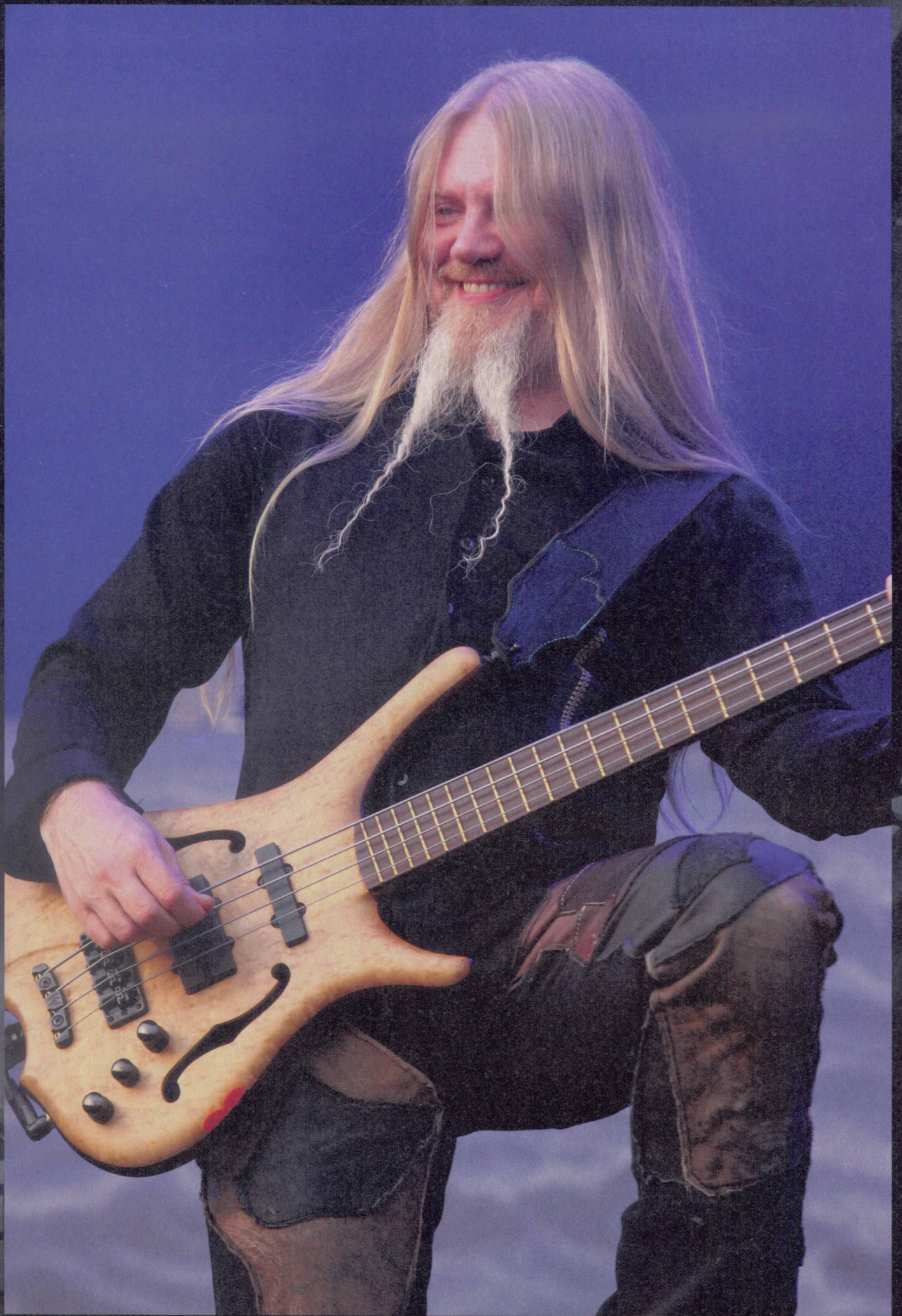
Takže budete pokračovat?

Určitě ano, jen se musíme časově sejit. Je třeba zachytit okamžik, kdy jsou všichni k dispozici.

TAROT

Za tři roky bude Marcovi padesát. Zkušený hračovník se v hudebním světě pohybuje už pěknou řádku let, a zatímco Tuomas ještě tahal kačera, Marco už po klubech rozjížděl metalovou mašinu TAROT. Přesněji se do toho Marco pustil v roce 1982 a navíc se svým bráčkou Zacharym. Kapela byla na světě a za čtyři roky ji čekal úspěšný singl „Wings Of Darkness“. Už tehdy dlouhovlasý blondýn koulel do kamery očima, copánky z vousů ale přišly až o několik let později. Marco byl v té době jasně heavy – žádné dlouhé rovné vlasy jako dnes, ale vlnitá hříva a proužkované kalhoty (nosil je každý správný metalák). Přes veškeré hudební kvality si kapela dokázala vybudovat silnou pozici hlavně na domácí půdě. Ve chvíli, kdy se Marco přidal k NIGHTWISH, začal být o TAROT zájem a kapela opět začala aktivně fungovat.

IDENTITY CARD

Jméno: **Tarja Soile Susanna Turunen Cabuli**
 Narozena: **17. srpna 1977, Kitee, Finsko.**
 Rodina: **Manžel - Marcelo Cabuli, bratři: Timo a Toni.**
 Bydliště: **Kuusankoski - Finsko a Buenos Aires - Argentina.**
 Koničky: **Hudba je mou prací i mým koníčkem.**
 Oblíbené jídlo: **Kuře, suši. Nepohrdne tradiční kareliánskou kuchyní. Nejí sladké a potraviny obsahující lepek!**
 Oblíbený nápoj: **Suché, jemné červené víno z Chile, káva.**
 Oblíbený film: **Gladiátor.**
 Oblíbené sporty: **Plavání, jogging.**
 Jazykové znalosti: **Angličtina, španělština, němčina, švédština.**
 Oblíbená módní značka: **Mexx, brýle Armani.**
 Oblíbené barvy: **Závisí na náladě. Hluboké, čisté barvy, zvláště černá.**
 Zlovyk: **Vyspává dopoledne, protože chodí spát kolem druhé, třetí v noci.**

jsme Evropu a Jižní Ameriku. Lidé to album přijali opravdu dobře.

Následovalo neméně úspěšné album „Wishmaster“

V tom období jsme byli ze všeho koncertování doslova utavení. Nijak jsme v kapele ani netoužili vidět jeden druhého víc, než bylo nutné. Ve studiu bylo napětí a stres. Jakmile nahrávání skončilo, během turné to z nás zase spadlo. Ale ty nedobré emoce z nahrávání jsou na desce slyšet, je to zatraceně temné a děsivé album, alespoň podle mého názoru. Hudebně i textově.

Další položkou diskografie je „Century Child“.

Velmi dobré album ve všech směrech a nastíní další cesty. Šlo o první desku kapely, kde jsem se dělila o vokální party s Marcem.

Tvoje poslední album s NIGHTWISH bylo „Once“.

Myslím, že obsahuje mnoho prvků z předchozích alb. Něco mi zní jako „Oceanborn“, další věci jako něco z „Wishmaster“. Prošli jsme naší vlastní hudební historií.

Po opuštění kapely začala tvoje úspěšná sólová dráha. Sbíráš zlaté desky, ovace fanoušků na koncertech. Je něco, co ti chybí z doby, kdy jsi byla součástí skupiny?

Řekla bych, že všechno je jinak, pokud člověk má svou sólovou dráhu, než když je v kapele. Musela jsem si najít svou cestu a nebylo to snadné, ale jsem ráda, že jsem tím vším prošla. Cítím se lépe než kdykoliv předtím. Mám svobodu pracovat, psát a produkovat své vlastní písně. Nemám žádné hranice, nemusím s ničím a nikým bojovat, rozhoduji se sama za sebe. Ne, nic mi nechybí.

Vypadá to, že jsi šťastný člověk.

Ano, bez přehánění, je to tak. Mohu říci, že v současné době žiji svůj sen každý den tím, že jsem sólový umělec a dělám svou hudbu. Každý den je jiný, ale každý den je pro mě jako splněný sen. I když to možná zní velmi naivně, je to opravdu tak. Protože každý den, když jdu na jeviště a vidím všechny své příznivce a někdy vidím v jejich očích slzy, vidím všechny ty šťastné tváře, tak to je pro mě stejně jako prožívat svůj sen. Právě proto věřím tomu, co dělám.

Tvůj hudební záběr je velmi široký, zpíváš písně hard and heavy a také klasický repertoár. Je v tom pro tebe nějaký rozdíl, například při přípravě na prezentaci těchto velmi odlišných druhů hudby?

Ano, jsou to odlišné styly a moje příprava na ně se také liší. Při koncertě klasické hudby jsem nervóznější, protože tento druh koncertů nedělám tak dlouho jako tvrdší hudbu. Musím tedy provádět nějaká dechová cvičení a rozezpívat se důkladněji

První a neopakovatelná Tarja Turunen

První zpěvačka NIGHTWISH a pro mnohé ta jediná pravá – Tarja Turunen. Ušla s kapelou první krůčky, stala se průkopnicí na poli symfonického metalu, dočkala se celosvětového úspěchu – aby později byla kapelou hanebně vyhozena. Úspěšně nastartovala svou vlastní kariéru, vydává alba, koncertuje, realizuje projekty.

Nejdříve se podívejme zpět, neboť v tomto speciálu jde především o NIGHTWISH. Jak vzpomínáš na práci na prvním albu „Angels Fall First“?

Byla jsem čerstvou studentkou klasického zpěvu a neměla vůbec žádné zkušenosti s heavy metalem. Byla jsem skeptická, neměla jsem příliš sebedůvěry. Ale věděla jsem, že jde o mimořádnou příležitost vytvořit něco takového. Byl to přece unikát –

zpěvačka klasické hudby zpívá heavy metal. Zpětně vidím, že se vše podařilo velmi dobře.

Proslulost ale kapela získala až druhým albem „Oceanborn“.

To album pro mne znamenalo opravdu obtížnou práci. Tuomas tehdy ještě neuměl psát tak, aby respektoval můj typ vokálu. Ani ještě neznal jeho rozsah. Udělal mi to velmi těžké a já si vzpomínám, že jsem seděla na podlaze studia a plakala, zatímco ostatní na mě křičeli: „Zpívej, sakral!“ Písně na „Oceanborn“ jsou složité a jsou pro zpěváka tvrdým oříškem. Je nutné si přiznat, že i moje vlastní schopnosti byly v té době omezené. Chodila jsem do školy a můj rozvoj byl tehdy na začátku. Ale ve srovnání s naším prvním albem to byl krok dopředu, měla jsem více sebedůvěry a už jsme jako kapela měli za sebou i turné. Procestovali

vyčnívají naprostě pecky: „She Is My Sin“, „Wishmaster“ nebo „The Kinslayer“. Odsekávaný a důrazný přednes Tarji v obou posledně jmenovaných písních nelze označit jinak než jako dokonalý! Recitativ Ike Vila (BABYLON WHORES) jako bonus navíc vše posouvá do metalového nebe. Sice tak nějak tuším, že si z Tarjiny angličtiny budou posměváčci tropit šprýmy, ale nevaří! Kytara „Empu“ Vuorinena koná skvěle svou práci: na první dojem nenápadná, ale při pozorném poslechu oceníte její pestrou hru. Vyznává týmového ducha, ale když se dostane do popředí, majestátně kraluje. Ehm, „kraluje“ je přehnaný výraz, protože desce bezesporu vládne Tarja Turunen!

★★★★★

CENTURY CHILD

Spinefarm Records – 50:15

Zajímavé, že se mi na stole objevilo tolik alb jednoho žánru! Ale zatímco „Oceanborn“ získal sympatie poctivým muzikantstvím a „Wishmaster“ ohromil dokonalým spojením všech prvků, „Century Child“ je už pouze zručným řemeslem.

Ano, je to bombastické, je to monumentální, ale forma převládá nad obsahem častěji, než je zdrávo. Samozřejmě, jiné kapely nedosáhnou tohoto standardu, ani kdyby rok stanovali pod Mozartovým pomníkem. Ale od NIGHTWISH je nutné čekat víc! Jeden prvek je však vyloženě třeba vyzdvihnout a tím je úžasný vokál Marca Hietaly. Který jiný zpěvák by se mohl s Tarjou bez obav poměřit?

★★★★

ONCE

Nuclear Blast – 60:06

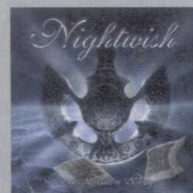

Pokud se přechází desky s menším či větším úspěchem snažily o zásah do středu terče, tohle album rozmetalo na mraky celou střešnici! Co skladba, to symfonicko-metalový diamant. Už úvodní „Dark Chest Of Wonders“ ukazuje, že velký komponista Tuomas Holopainen je v životní formě. Následuje jedna z nejdynamičtějších písní v historii NIGHTWISH a dozajista budoucí koncertní thrák „Wish I Had An Angel“ s vynikajícím Hietalou a pak už vybuchuje jedna nálož za druhou! Opravdu, Tuomas na této desce maximálně vytěžil potenciál svých zpěváků. A protože ho múza líbala opravdu důkladně, skvěle funguje i jeho desetiminutová vize „Ghost Love Score“ nebo indiánský motiv v „Creek Mary's Blood“ i s pravým náčelníkem Johnnym Two-Hawksem. Dám ruku za to, že album dobude v mnoha zemích první místa žebříčků a ke skupině přitáhne armádu fanoušků. A možná mezi nimi budou i tací, kterým se bude líbit i ten mírně patetický art cover.

★★★★★

DARK PASSION PLAY

Nuclear Blast – 75:36

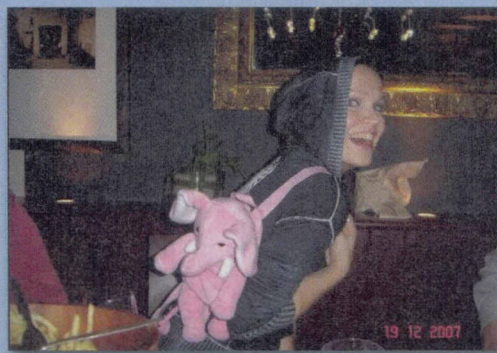

Symfonický heavy metal bez operního sopránů? Jde to! Důkazem je Anette Olzon se skupinou NIGHTWISH. Dokonce to jde výborně, pokud píseň této zpěvačky s rockovým feelingem sedne. Tak jako u nádherné „Amaranth“ či hitové „Bye Bye Beautiful“. Naopak „Whoever Brings The Night“ by člověk úplně chtěl donést Tarje, aby jí uslyšel pořádně zazpívanou. Album je překvapivě pestré, to se v žánru příliš nenosí, ale posluchač to jistě uznale ocení. Tím Finové (protože i toto album je ze země tisíců jezer, saun a fjordů) ční nad konkurencí. Písně mají odlišnou atmosféru a neslévají se v jeden otravný orchestrální hluk, jako je tomu například u „Century Child“. Krásné balady „The Islander“ a zejména „Meadows Of Heaven“ pohladí duši jako hudební balzám.

★★★★★

PANDORA'S TARJA TURUNEN BOX

Existuje hezká legenda o tom, že Tarja vidí jako jediný člověk na světě růžové slony. Vše začalo na oficiálním fóru v topice „Co si myslíš / říká“. Fanoušci tam k jednotlivým snímkům vkládali zábavné komentáře. Dívka s nickem Euphoric_Thunder tam k jednomu snímku Tarji Turunen vložila text: „**Podívejte, malí růžoví sloni tančí na stěně!**“ Další lidé se s textem o růžových slonech přidávali a tak se rozšířil tento milý žertík. Tarje o tom kdosi také řekl a velmi ji to pobavilo. Nedivila se tedy později, že ji někteří fanoušci začali dávat dárky s tematikou růžových slonů. Růžoví sloni k Tarje od té doby zkrátka patří.

IMAGINAERUM

Nuclear Blast – 74:50

Jejda, to je ale přešlap! Jak si může někdo myslet, že tři dobré písně vystačí na 75 minut poslechu? Jako by tu malý kluk dostal kouzelnou dirigentskou hůlku a chtěl si vyzkoušet, co vše s ní dokáže.

Ale protože mu chybí nápady, tak všechno připomíná něco jiného, navíc notoricky známého. Něco zní jako soundtrack z jiných filmů, další písně jako by vypadly z pera jiných skladatelů anebo zazní pasáže od jiných metalových skupin. Jak tomu říkat? Inspirace, plagiát nebo výpůjčka? A mezi tím až příliš hlušiny. Když se objeví nějaký zajímavý melodický motiv, je tolikrát omílán, až se z něj stane něco stejně příjemného jako třeba autoalarm. Proč si tento Holopainen nevezal příklad od Holopainena z „Dark Passion Play“ nebo od Tuomase z „Once“? Ti by takové „muzicírování“ ze studia nevyпустиili! To kvůli něčemu, čemu se říká umělecká autocenzura. Skoro čtrnáctiminutová „Song Of Myself“ se měla spíše jmenovat „Naprostá ztráta soudnosti“. Dejte na má slova, tohle album se na žebříčková umístění předchozích desek bude dívat pořádně zespoda. Kdyby kapela vydala na EP trojici „Storytime“, „Rest Calm“ (ve zkrácené verzi, asi tak na polovinu její stopáže) a „The Crow, The Owl And The Dove“, byl bych dokonale šťastný. To se ale bohužel nestalo.

★★★

IMAGINAERUM

fantasy / drama / hudební film (Finsko / Kanada)

Imaginaerum (aneb, jak zní jeho název v americké distribuci, „Imaginaerum By Nightwish“) je film, který měl vizuálně dotvořit stejnojmenné album NIGHTWISH. Jeho režisérem je nepřilís ostřílený Stobe Harju, hraje v něm relativně neznámí herci (hlavně kanadští a fiňští), z nichž se například Francis X. McCarthy objevil v jedné

epizodě sci-fi seriálu „Babylon 5“. Původně měl mistr Holopainen v úmyslu natočit video ke každé ze skladeb a propojit je v jistě úžasné skládačce. Nakonec z plánu sešlo a ve filmu vidíme relativně konzistentní příběh. V ději se prolínají dvě roviny: umírání starého dementního hudebního skladatele a sny malého desetiletého chlapce. Pro příběh je významná i jeho dcera, která si ke svému otci poměrně složitě hledá vztah. Děj je trochu zmatený, možná je naplno pochopitelný, jen pokud máte za sebou Holopainenovo dětství. To, co mi vyvstávalo v hlavě při sledování filmu, byla otázka: pro koho je vlastně film určen? Pro děti to nebude, na to je děj zmatený a vyznění příliš pochmurné a děsivé. Pro fanoušky NIGHTWISH také ne, hudba kapely tu většinou zní jen ve střípcích, rozhodně se nejedná o film typu „The Wall“. Hudebníky samé uvidíme pouze několik minut. Trochu legračně pak vyznívají Holopainenovy obavy, aby nepůsobili herecky prkenně. Nedělají však nic jiného, než v desítkách svých videí, prostě hrají na své nástroje. Pro filmového nadšence má film přes všechnu snahu příliš televizní rozměr (i když některé triky vypadají velmi dobře, zejména strašlivý Sněhulák se povedl). Pro obdivovatele podobných filmů (à la Tim Burton) je zde opravdu málo onoho surrealistického výtvarna. Některé nápady (například cirkusová scéna) jsou notně klišovitě. Aniž bych chtěl být rýpavý, podobné dílo snad nejvíce ocení nějaká depresivní teenagerka s problémy s rodičovskou autoritou, které může film padnout do noty těsně předtím, než si zajde nechat na rameno vytetovat černou růžičku.

★★★

než před rockovým koncertem. Moje koncentrace na technické části je ale stejná, soustředím se na 100 % na každé své vystoupení. Trvalo mi několik let, než jsem adaptovala svůj klasický školený hlas na rock. Zkoušela jsem různé věci, než do sebe vše zapadlo a já cítila, že jsem na správné cestě. Stále ještě beru lekce zpěvu, protože vím, že je to pro mne důležité. Jsem ráda, že zpívám rock i klasickou hudbu, v té rozmanitosti se cítím dobře.

Pravděpodobně můžeš posoudit, jaký je rozdíl mezi obecnstvem v různých zemích.

Samozřejmě že obecnstvo je všude jiné, stejně jako jsou rozdíly v kulturách. Například v jižní části Evropy a ve Střední a Jižní Americe jsou fanoušci divočejší, vášnivější a hlasitější než fanoušci v západní Evropě. Ale i v samotné Evropě, když jste na cestách z jedné země do druhé, poznáte rozdíl. Opravdu vidím, že se moji fanoušci mění. Jejich mentalita, jejich reakce, způsob, jakým se radují z mého vystoupení, jsou rozdílné. Měla jsem

úžasnou příležitost koncertovat téměř po celém světě. Viděla jsem různé reakce svých fanoušků a je to opravdu skvělé, protože každý koncert je jiný a každý večer je jedinečný, a dokonce i moje pocity každý večer, a to je nádherné.

Máš problémy s komunikací s fanoušky v nějakých exotických destinacích?

Mám mnoho nástrojů pro komunikaci se svými fanoušky, protože si myslím, že komunikace je velmi, velmi důležitá, pokud jste umělec. Mám oficiální blog, píšu tam novinky pro své fanoušky, zveřejňuji nějaké hezké fotky z mých cest. Využívám Twitter a Facebook. A samozřejmě se také setkávám se svými fanoušky. Po téměř každém vystoupení se snažím s nimi sejit, tedy když nejsem nemocná. Podepisuji, mluvím s nimi a žádné problémy s komunikací nemám. Musím říct, že zažiji spoustu legrace, když se setkávám se svými fanoušky.

Je nějaká meta nebo cíl, kterého bys chtěla dosáhnout?

Ano, je jich mnoho. Jsem snílek – dívka, která sní, a mám před sebou mnoho výzev. Mám ještě mnoho cílů a snů, a myslím, že je pro mě důležité, abych bojovala za své sny. To jsem se naučila od své rodiny. Moje matka byla bojovnick, to ona mi ukázala, že musíte být velmi silní. Ale na prvním místě stojí výzva, abych se sama stala matkou – to bych moc ráda. To je obrovská odpovědnost a můj velký sen.

Poslední otázka. Je nějaká šance nebo nepatrná možnost, že bys nějakým způsobem spolupracovala s NIGHTWISH? Mluvím obecně, neříkám benefice, koncert k výročí nebo návrat.

Je obtížné si to představit. Myslím, že... Obávám se, že je to nemožné. Tak, jak to cítím v tuto chvíli, v souvislosti s tím, kde jsem a co dělám, mohu jen říct, že já k tomu impulz nedám. Ale život je zvláštní, náhle se něco stane a člověk by nikdy neměl říkat nikdy. Ale představit si to nyní je vážně velmi těžké.

DISKOGRAFIE

NIGHTWISH:

- 1997 *Angels Fall First*
- 1998 *Oceanborn*
- 2000 *Wishmaster*
- 2001 *Over The Hills And Far Away*
- 2002 *Century Child*
- 2004 *Once*

SÓLOVÉ:

- 2006 *Henkäys ikuisuudesta*
- 2007 *My Winter Storm*
- 2008 *The Seer (EP)*
- 2010 *What Lies Beneath*
- 2013 *Colours In The Dark*

Těžce vydřený sen Anette Olzon

Když byla Tarja „odejita“, fanoušci trnuli v nejistotě. K jejich velkému překvapení skupina od nové zpěvačky nepožadovala klasický, ale „dynamický a všestranný“ zpěv. Od března 2006 do ledna 2007 dostala kapela přes 2000 demonahrávek a přes počáteční pochybnosti se druhou zpěvačkou NIGHTWISH stala Anette Olzon. Některými fanoušky odmítaná, jiní ji po výborném albu „Dark Passion Play“ vzali na milost nebo si ji dokonce přímo zamilovali. Vystoupení dokázala oživit svou temperamentní povahou, ale také pěvecky zazdít. A také ona, stejně jako její předchůdkyně Tarja, poznala pachutí vyhazovu. Anette Olzon, vlastním jménem Anette Ingegerd Olsson, se narodila 21.

června 1971 ve švédském Katrineholmu. Její rodinu tvoří partner, basák z PAIN Johan Husgafvelem, a tři synové, Seth, Nemo a Mio.

Tvoje cesta zpěvačky se neubírala snadnými cestami, několikrát jsi chtěla skončit a vlastně se lehce mohlo stát, že bys dnes byla kadeřničí nebo kuchařkou...

To je pravda. Už v šestnácti jsem mohla být známější zpěvačkou, ale nechtěla jsem ve skupině nahradit svou matku, podrazit ji. Navíc jsem nevěřila tak úplně tomu, že mě zpívání bude živit. Také jsem si při práci v muzikálu v Helsingborgu zničila hlasivky a zakázali mi na půl roku zpívat. To je dost dlouhá doba, když nemůžete dělat to, co milujete. Pak jsem přestala zpívat, když mi bylo jednadvacet. Naprosto jsem ztratila veškerý zájem o hudbu. Bylo to velice těžké. Potřetí jsem pěveckou dráhu vzdala

IDENTITY CARD

Jméno: Anette Ingegerd Olsson
 Narodena: 21. 6. 1971, Katrineholm, Švédsko.
 Děti: 3 - Seth, Nemo a Mio.
 Koničky: Obléčení, čtení a dlouhé procházky v přírodě.
 První nahrávka, kterou si koupila: Jsem Švédka, takže to muselo být samozřejmě album od ABBY!
 Příprava na koncert: Rozzcvičuji si hlas a piju zelený čaj s medem. Vždy musím posledních deset minut před koncertem strávit sama, abych se pořádně soustředila, duševně se připravila a uvolnila se.
 Oblíbená kniha: Hodně se mi hodně líbilo „Andělé a démoni“ od Dana Browna.
 Oblíbený nápoj: Perlivá minerální voda s nějakou příchutí, vanilková vodka a jablečný mošt.
 Oblíbené jídlo: Spousta - čínská kuchyně, suši.
 Oblíbené zvíře: Kočky a koně.
 Oblíbený film: „Titanic“, „Gladiátor“, „Statečné srdce“ a spousta dalších...

v roce 2001, kdy jsem se stala matkou a změnil se mi hlas. Náhle byl hlubší a písně s ALYSON AVENUE jsme museli hrát níž. To mě hrozně štvalo, protože jsem strašně ráda používala svůj vysoko položený rockový hlas. Bylo to pro mě jako: „*Ted už to neovládnu vůbec. Celý život budu sedět v kanceláři.*“ Ale nakonec jsem nerezignovala a dál se věnovala svému snu.

Jak ses stala členkou NIGHTWISH? Slyšela jsi jejich hudbu předtím, než ses ucházela o místo zpěvačky?

Moje neteř měla NIGHTWISH ráda, trochu mě na ně navedla a já jsem si je také oblíbila. Při práci ve studiu mi technik řekl, že bych se měla přihlásit na konkurz. Věděla jsem o Tarjině odchodu, ale nebyla jsem si jistá, protože nemám podobný hlas. Nechala jsem si to projít hlavou a nakonec požádala své přátele, aby mi nahráli hudbu k písni „Ever Dream“ z alba „Century Child“ (tento záznam je dostupný na YouTube, pozn. R.Č.). Zazpívala jsem ji tak, jak jsem ji cítila, sehnala si Tuomasův mail a demo mu poslala. Tuomas mi poslal příznivou odpověď, můj zpěv se mu líbil. Poslal mi podklad k dalším třem písním z „Once“, byly to „Nemo“, „Higher Than Hope“ a „Wish I Had An Angel“. Nahrála jsem zpěv, odeslala a čekala. Byla jsem trpělivá, protože mi Tuomas napsal již předtím, že na to chtějí jít pomalu. Mezitím kapela pravděpodobně probírala všechna ta dema od ostatních adeptek. Když jsem se Tuomasovi opět ozvala, dostala jsem drtivou odpověď. Prý jsem jedna z nejslibnějších zpěvaček, ale oni mě nevyberou. Rozhodnutí vycházelo hlavně z faktu, že už mám dítě. Tuomase jsem v tu chvíli chápala, ale byla jsem z toho zároveň zklamaná. Ne že bych byla nějaká feministka, ale pomyslela jsem si „*to je kvůli tomu, že jsem ženská*“. Dva kluci ze skupiny děti už taky v tu dobu měli. Finsko se ohledně pohlavní rovnosti nedostalo tak daleko jako Švédsko. Věnují se gender problematice, a tak mě zajímalo, proč by to byl problém. Později se mi omluvili a řekl, že je mrzí, že takto uvažovali.

Ale ty ses po tom nepříjemném mailu nevzdala.

Ano, nevzdala jsem se a napsala Tuomasovi, zda nechce vidět záznam z koncertu mé tehdejší kapely ALYSON AVENUE. Teprve poté jsem se setkala s celou skupinou a nahrála nějaké starší věci. Další den už jsem zpívala nové skladby v Emppuově studiu. Všichni na mě byli moc milí a já z toho měla dobrý pocit. Musím přiznat, že jsem od začátku očekávala, že tu práci dostanu. Cítila jsem, že to je můj osud. Když jsem dostala první odpověď od Tuomase, který byl s nahrávkou spokojený, byla jsem si už téměř jistá, že ji získám. Měla jsem hodně velké sebevědomí a prostě jsem to tak cítila. Za několik měsíců jsem letěla nafotit

nějaké promo fotky, nahrát ve studiu další písně, ale teprve za několik dalších měsíců mi Tuomas zavolal s definitivním rozhodnutím. Tak skončilo mé rok a půl dlouhé čekání.

Ale i potom jsi to musela držet v tajnosti. Bylo to pro tebe těžké? Komu jsi to řekla jako prvnímu?
Jako první se to dozvěděl můj bratr. A držet celou tu věc pod pokličkou bylo opravdu velmi

těžké. O tak velkou novinu by se člověk chtěl hned s někým podělit, a když to musíte tajit, je to obtížné. Protože neumím příliš dobře lhát, musela jsem se celé ty měsíce vyhybat svým přátelům a jenom doufat, že to pochopí, až se to konečně rozšíří. A naštěstí opravdu pochopili!

Nastoupit po Tarje muselo být velmi těžké.

Ano, bylo těžké nahradit Tarju, protože je dobrá zpěvačka. Cítila jsem na sebe tlak, protože jsem perfekcionista a chtěla jsem dělat pro fanoušky to nejlepší, abych je neklamala.

Co bys označila za své silné pěvecké stránky, které jsi při svém působení v NIGHTWISH fanouškům nabídla?

Mám opravdu vysoko položený rockový hlas. Tedy jsem mohla zpívat vysoko přirozeným hlasem. Snažila jsem se Tuomasovy texty prezentovat také pocitově.

Když jsme u tvého zpěvu, měla jsi nějaké idoly?

Mívala jsem, když jsem byla mladší. Hodně jsem poslouchala Celine Dion, která se mi vždy líbila. Ze současné metalové scény se mi líbí Simone Simons z EPICA a Sharon den Adel z WITHIN TEMPTATION.

Se skupinou jsi nahrála dvě alba, „Dark Passion Play“ (2007) a „Imaginaerum“ (2011). Jaký byl rozdíl v tvé práci na obou nahrávkách?

Udělála jsem opravdu hodně studiové práce během své kariéry a vlastně se mi líbí více zpívat ve studiu než na jevišti. Ale při nahrávání „Dark Passion Play“ jsem byla v kapele nová a trochu jsem se bála neudělat všechno perfektně, aby si Tuomas nemyslel, že jsem byla špatnou volbou. Proto jsem v té době byla napjatá a trochu nervózní. S „Imaginaerum“ jsem se cítila více v pohodě, kluci už mě znali a prošli jsme spolu i mými vokálními indispozicemi na turné. Nahrávání probíhalo hladce a tentokrát jsme to udělali mnohem rychleji. Tuomas, Tero i Mikko (dva další producenti alba, Tero Kinnunen a Mikko Karmila, pozn. R.Č.) už dobře věděli, jak fungují, kolik hodin mohou zpívat a tak. Písně byly mnohem vhodnější pro můj hlas. Album mě opravdu bavilo nazpívat, zvláště když pozdější povinností s cestováním kvůli jeho propagaci si vzali na starost Marco a Tuomas. Já jsem své rozhovory dělala pomocí telefonu a mailu, abych nebyla pryč od svých dětí dřív než bude turné.

Sama ses toho trochu dotkla. V médiích je stále zmiňován onen koncert v Belo Horizonte, kdy kapela kvůli tobě nedohrála koncert. Co se tehdy stalo?

Ta šňůra byla ohromná, více než sto měst na pěti kontinentech, zbývalo jich jen několik před tříměsíční pauzou. Když jsem seděla na kraji pódia a v písni „The Poet And The Pendulum“ přišla slova „buď klidný, můj synu, jsi doma“, strašně se mi zastesklo po domově. V té době jsem se rozváděla, ale snažila se to držet v tajnosti. Odehrávalo se toho tenkrát strašně moc najednou. Po tomto incidentu mi kluci řekli: „Ty ses cítila tak strašně špatně a my jsme si toho ani nevšimli?“ Ale ani si nemyslím, že si všimnout chtěli, protože všichni měli své problémy. Na tom koncertě na mě pár Tarjiných fanoušků z první řady nestále ukazovalo prostředníček a já byla opravdu velice vystresovaná. Bylo toho najednou strašně moc a já byla vyčerpaná. Mé sebevědomí se válelo někde na podlaze a jeden s druhým jsme neskutečně bojovali. Byli jsme ze sebe unavení. Navíc jsou fanoušci v Jižní Americe speciální, dokáží být neuvěřitelní, ale já jsem se opravdu bála. Dost lidí mi vyhrožovalo, že mě zabijí. Do cesty mi přišla spousta nepříjemných věcí. Jsem si jistá, že by mě to nijak neovlivnilo, kdybych byla tenkrát dostatečně silná. Říkala jsem si v zákulisí, co jsem to ksakru udělala? Cítila jsem se opravdu trapně. Kluci byli samozřejmě pěkně nasraní. Všichni jsme měli opravdu blbou náladu a já jsem si říkala: A jedu domů, tak to je. Skončím. Myslím, že se všichni ostatní báli, jestli budu ještě schopná dál koncertovat. Necháпали, co se stalo. Mysleli si, že jsem ta nejsilnější osoba na světě. A já jsem nehorázně paličatá. Je mi nepříjemné říkat si o pomoc. Po tříměsíčním odpočinku se věci zlepšily. Až do té noci v Brazílii jsem vše dělala jen pro ostatní. Musela jsem být skvělá a osvědčovat se, osvědčovat se a osvědčovat se, až jsem už dál nemohla. Řekla jsem si tedy: „Budu ignorovat fanoušky, budu ignorovat to, jestli můj zpěv stojí za starou bačkoru. Teď půjdu na pódium kvůli sobě!“ Nakonec jsem získala na svou stranu mnoho fanoušků. Cítila jsem se uvolněně a už jsem nikomu nemusela nic dokazovat.

Tvoje kariéra ale pokračuje, opět jsi po ráno od života vstala a jdeš dál svou cestou. Vedeš velmi zajímavý blog, kde se děláš s návštěvníky o mnoho každodenních starostí a radostí. Jak tě to napadlo?

Začala jsem s blogem, protože jsem chtěla mít častější kontakt se svými fanoušky. Blog je dobrý způsob, jak odpovídat na všechny možné otázky a ukázat, kdo jsem, když nestojím na jevišti. Chci ukázat, že jsem normální člověk, čtyřicetiletá maminka tří dětí, která dělá mnoho věcí jako kdokoliv jiný. Samozřejmě, neodkrývám vše, protože člověk musí být opatrný. Něco si musím nechat pro sebe a jen nejbližší přátelé a rodina mě doopravdy znají.

DISKOGRAFIE

ALYSON AVENUE:
2000 / reedice 2009 **Presence Of Mind**
2004 / reedice 2009 jako Omega II **Omega**

NIGHTWISH:
2007 **Dark Passion Play**
2011 **Imaginaerum**

SÓLOVĚ:
2013 **Lost On Life Street**

IDENTITY CARD

Jméno: Floor Jansen
Narozena: 21. ledna 1981 v Goirle, Nizozemsko.
Oblíbené zvíře: Psi, má francouzského buldočka jménem Obi.
Výška: Je 1,81 m vysoká (Emppu Vuorinen měří 1,60m).
Rodina: Je nejstarší ze dvou dcer, má mladší sestru Irene (také výbornou zpěvačku).
Oblíbená činnost:
Ráda manuálně pracuje a snaží se chodit do posilovny 2 až 3krát týdně.
Oblíbené pití:
Pivo a dobré víno a nedávno objevila potěšení z dobrého whisky.
Koníčky:
Filmy a občasně sledování televize, ale pokud čas dovolí, čte knihy. Je náruživá cestovatelka.
Bydlení: Za 28 let se přestěhovala 11krát.
Hudební nástroj:
Flétna. Ale může také hrát i na klavír a na kytaru a ví, kam dát prsty na basové kytáře.

(včetně Tarji). Když se AFTER FOREVER rozpadli, postavila svou kapelu, REVAMP, a já dodnes občas provětrávám tričko s nápísem „Byl jsem na prvním koncertě REVAMP a podpořil jsem kapelu“. První album „ReVamp“ (2010) mělo svou kvalitu a druhé, které se objeví každým dnem, bude jistě ještě lepší.

Floor, jak jsi přijala konec AFTER FOREVER? Pokud ti tedy nevdí se k tomu vracet.

To je v pořádku, třináct let byla skupina součástí mého života. Víím, že mnoho lidí mělo pocit, že jsme skončili velmi náhle. Jen krátké vysvětlení na internetu, a to fanouškům nestačilo. Chtěli, abychom udělali rozlučkový koncert. To se však nestalo. Když AFTER FOREVER na začátku roku 2009 skončili, bylo to pro mě, jako bych dostala facku. Potřebovala jsem nějaký čas, abych se přenesla přes smutek z našeho konce. Nechtěla jsem přestat dělat heavy metal a potrebovala jsem nějaký čas na zotavení a přemýšlení. Přitom jsem studovala mnoho různých stylů, protože mám v hudbě ráda pestrost. Měla jsem také mnoho úžasných reakcí z celého světa, fanoušci se ptali: „OK, ale co budeš dělat teď?“ Tím mi dali hodně síly a energie začít pracovat na REVAMP. Jsem velmi hrdá na to, že během jednoho roku se mi podařilo vše uskutečnit: od koncepce a prvotních myšlenek až ke skutečné realizaci.

Tvá skupina REVAMP se rozjela dobře. Měla to být od začátku regulérní kapela, nebo šlo o projekt?

Začalo to spíše jako projekt. Dala jsem mu jméno, měla jsem nahrávací plán a hudbu. Myslela jsem si: „Dobrá, tak teď to uděláme rychle a dobře.“ Později jsem začala pracovat se dvěma dalšími skladateli, které jsem znala. Samozřejmě nikdy není záruka, že to bude fungovat, ale naštěstí pro mě se tak stalo. Nahráli jsme první album se studiovým bubeníkem a zároveň jsem začala hledat členy kapely, se kterými jsem chtěla pokračovat. REVAMP není moje sólová věc, já jsem něco jako kapitán lodi.

I když měla Floor se svou kapelou plány, vše změnilo výše uvedené události. Floor popisuje:

V sobotu ráno (29. září) jsem dostala textovou zprávu: „Jak rychle můžeš přiletět do USA?“ Tak jsem si sbalila všechno tak rychle, jak jsem jen mohla, zarezervovala letenku na první letadlo a začala cvičit. Už dříve mě žádali, abych se připojila k turné v termínech v listopadu, provincii a lednu (že by celé střídání zpěvaček nebylo jen impulzivním rozhodnutím po koncertě v Denveru 28. září 2012, ale předem dlouhodobě připravovanou akcí, která propukla o pár týdnů dříve? pozn. R. Č.). A protože se tyto plány nyní změnilo, měla jsem jen pár dní, abych se připravila a nazkoušela písně s textem před sebou. Před deseti lety jsme s NIGHTWISH jeli turné, ještě s AFTER FOREVER, jako jejich předskokan. Všichni mě nyní

Skvělá náhradnice, nebo číslo tři? Floor Jansen

Kapela NIGHTWISH vydala 1. 10. 2012 na svém FB tiskové prohlášení: „Další kapitola příběhu Nightwish právě skončila. Nightwish a Anette Olzon se rozhodli rozjet, ve vzájemném porozumění a pro dobro všech zúčastněných stran. V poslední době bylo stále více zřejmé, že směr a potřeby skupiny byly v rozporu, a to vedlo k rozdělení, které již nemůžeme obnovit. Nightwish nemají v úmyslu zrušit všechna nadcházející vystoupení, a proto jsme se rozhodli přivést náhradní zpěvačku. Její jméno je Floor Jansen, je z Holandska (ex-AFTER FOREVER, REVAMP) a laskavě souhlasila, že nám pomůže dokončit světové turné IMAGINAERUM. Všichni jsme dál pevně odhodláni jít svou cestou a jsme

si jisti, že to povede k lepší budoucnosti pro všechny. Těšíme se na dobrodružství, která přijdou, a jsme velmi hrdí na dvě krásná alba a nádherná představení, která jsme spolu prožili.“

Někteří fanoušci NIGHTWISH si kladli otázku: Kdo to vlastně je Floor Jansen? Floor již v šestnácti letech nastoupila pěveckou dráhu v kapele APOKALYPSA, ze které se později stala AFTER FOREVER. Za tři roky vyšlo první album, „Prison Of Desire“ (2000), které následovaly „Decipher“ (2001), „Invisible Circles“ (2004), „Remagine“ (2005) a „After Forever“ (2007). Kvalita desek stoupala, stejně jako věhlas kapely, a Floor vyrostla v nepřehlédnutelnou osobnost symfonického heavy metalu. Památná je její spolupráce s Arjenem Lucassenem na albech AYREON a STAR ONE nebo její duety, které nazpívala snad s každou věhlasnější zpěvačkou žánru

do skupiny přivítali jako starého přítele a já jsem se okamžitě cítila skvěle.

Naskočila jsi tedy do rozjetého vlaku, jaké pocity jsi měla?

Bylo to dost divoké, ale nádherné a zároveň šílené, velmi vzrušující, někdy děsivé. Hlavně při prvním vystoupení, to jsem byla vyděšená k smrti – pět minut před vystoupením jsem si říkala, co to sakra dělám... bože! Ale měla jsem důvěru kapely, že to zvládnou, sama sobě jsem věřila, že to zvládnou, publikum mne přivítalo s nadšením a od té chvíle to bylo celé kouzelné. Opravdu výborné!

Co bylo pro tebe nejtěžší?

Různých obtíží bylo samozřejmě více. Jednak naučit se písně, hlavně texty. Přece jen, při zpěvu se slova rychle střídají a není to úplně jednoduché. Také jsem měla obavy z komunikace s kapelou. Ale nakonec se ukázalo, že si velmi dobře rozumíme anglicky, takže tyhle obavy hned opadly.

Nebála ses nahradit zpěvačkou v kapele NIGHTWISH? Asi víš, jak to Anette měla po Tarje těžké.

Právě o to šlo. Nenastupovala jsem do kapely nastalo po Tarje, ale až jako další zpěvačka za známých okolností. Od fanoušků jsem od začátku měla velkou podporu a po každém vystoupení jsem poslouchala vlastně jen samé komplimenty. Všichni se mi to snažili maximálně ulehčit.

Máš nějaké rituály před vystoupením?

No, neřekla bych úplně rituály, ale vlastně asi ano. (smích) Začíná to tím, že se rozhoduju, co si vezmu na sebe, pak se líčím a nemám ráda, když se toho kolem mne hodně děje, potřebuju se soustředit sama na sebe. Pak pro mne taky hodně znamená intro koncertu a pak, když vcházíme na pódium, dostávám energii, kterou potřebuju.

Jsou pro tebe některé skladby NIGHTWISH obtížnější a jiné schůdnější?

Samozřejmě že jsou tam některé obtížnější momenty. Ale jsem profesionálka, a s každým dalším koncertem se cítím jistěji.

Jakou písničku Nightwish zpíváš nejraději a proč?

Rozhodně „Ghost Love Score“. Není to jenom o zpěvu, je to typem písničky. Líbí se mi, jak je rozmanitá, jde od nejtvrdsích poloh k opravdu jemným, má více dramatických pasáží, kde můžu být hodně sama za sebe. Je těžké to popsat, dotýká se to mě osobně. Mám z ní husí kůže a někdo tu písničku dokonce nazval „Ghost Love Floor“, už nevím, kdo to byl. Ta písnička mě někdy přivádí k slzám a není to ani tak textem, spíše hudbou. Je velmi dojemná, představuje něco, co já sama cítím. Tak asi proto.

Jak skončí tento sňatek z rozumu? Tuomas má pro Floor jen slova chvály: „Dokáže krásně prezentovat starý, operní styl NIGHTWISH, stejně

jako ten nový. Je neuvěřitelně všestranná. Když pomyslím na tu velmi krátkou dobu, kterou měla na přípravu, což bylo jen pár dní, aby se všechno naučila – je naprosto fenomenální. Ona je to nejlepší z obou světů.“ Nicméně kapela nechce před nástupem do studia (v roce 2014) nic personálního řešit. Já bych si ale na Floor docela vsadil.

DISKOGRAFIE

AFTER FOREVER:
 2000 **Prison Of Desire**
 2001 **Decipher**
 2004 **Invisible Circles**
 2005 **Remagine**
 2007 **After Forever**

AYREON:
 2000 **Universal Migrator Part 1: The Dream Sequencer**
 2008 **01011001**

STAR ONE:
 2002 **Space Metal**
 2003 **Live On Earth**
 2010 **Victims Of The Modern Age**

REVAMP:
 2010 **ReVamp**
 2013 **Wild Card**

MAYAN:
 2011 **Quarterpast**

DEVIN TOWNSEND PROJECT:
 2011 **Deconstruction**

EMPPU VUORINEN
kytara

IDENTITY CARD

Jméno: **Erno Matti Juhani Vuorinen**

Narozen: **24. června 1978, Kitee, Finsko.**

Koníčky: **Hudba, filmy...**

Zlovyky: **Žádné.**

Oblíbené motto: **Na všem zlém se snažit najít něco dobrého.**

První nahrávka, kterou si kdy koupil: **Asi to bylo něco od Iron Maiden.**

Příprava na koncert: **Několik minut o samotě těsně před koncertem.**

Nejhorší noční můra: **Dojde pivo!**

Oblíbená kniha: **Je jich hodně, ale v poslední době jsem četl několik knih Paola Coelho.**

Oblíbený nápoj: **Pivo.**

Oblíbené jídlo: **Pizza, suši.**

Oblíbené zvíře: **Želva... jednu mám, jmenuje se Lucy Liu.**

TUOMAS HOLOPAINEN
klávesy

IDENTITY CARD

Jméno: **Tuomas Holopainen**
Narozen: **25. prosince 1976, Kitee, Finsko.**
Koničky: **Filmy, knihy, disneyovky, cestování, turistika**
Zlozvyky: **Kafe a kouření.**
Oblíbené přísloví: **Zítřek a všerejšek jsou stejně vzdálené.**
První nahrávka, kterou si kdy koupil: **„Asylum“ od KISS.**
Příprava na koncert: **Pět minut o samotě.**
Oblíbená píseň Nightwish: **The Poet And The Pendulum.**
Oblíbená skupina/skladatel: **Hans Zimmer, Vangelis, Danny Elfman, Trevor Jones, Enigma, Metallica, Pantera, Tiamat, My Dying Bride, The 3rd And The Mortal.**
Oblíbená kniha: **Pán prstenů, saga Temná věž, Hrabě Monte Cristo.**
Oblíbený nápoj: **Kafe.**
Oblíbené jídlo: **Thajské, mexické, suši.**
Oblíbené zvíře: **Vlk.**
Oblíbené filmy: **Tanec s vlky (Dances With Wolves), Vykoupení z věznice Shawshank (The Shawshank Redemption), Ospalá díra (Sleepy Hollow), Úplně bezvětrí (Dead Calm), Amadeus, T2, Dobyvatelé ztracené archy (Raiders Of The Lost Ark), Willow, Společnost mrtvých básníků (Dead Poets' Society), Pán prstenů (Lord Of The Rings), Větrělci (Aliens), Brotherhood Of The Wolf, všechny klasické disneyovky.**
Oblíbený televizní program: **MacGyver.**

DVD

NIGHTWISH jsou kapelou, která nikdy neponechá nic náhodě, a viditelně věnují velkou pozornost i svým DVD a obrazovým záznamům vůbec. Paradoxem je, že v tomto směru se jim na špičku podobných produktů dosáhnout nepodařilo. Pod drobnohled si zpočátku položí pouze ta DVD, která jsou zmíněná na oficiálních stránkách skupiny.

FROM WISHES TO ETERNITY (2001)

Záznam koncertu, který se uskutečnil 29. prosince 2000 v Tampere, je jeden z těch, které vám prezentují hudbu téměř ve studiové kvalitě. Zvuk je opravdu brilantní. Protože šlo o „Wishmaster Tour“, toto album je v setlistu zastoupeno nejvíce, bohužel především na úkor „Oceanborn“. Kapela ukazuje výbornou formu, radost z hudby a kromě poněkud statického baskytaristy Samiho Vänskä předvádějí ostatní hudebníci pro diváky a kamery zajímavou pohybovou show. Světla a pyrotefky jsou uměřené, nikoliv však chudé. Velmi pěkně vypadají záběry, kdy se na dění na pódiu díváte „přes“ tleskající ruce publika. Tarja se samozřejmě během koncertu převlékne a i jinak jde o tradiční koncert NIGHTWISH té doby, až na přítomnost výjimečných hostů: „The Pharo Sails To Orion“ si přijde zachrčt Tapio Wilska (ex-FINNTROL) a „Beauty And The Beast“ pozvedne na vyšší level Tony Kakko (SONATA ARCTICA). Mezi bonusy patří tradiční videozáběry z turné. Když se dnes dívám na všechny ty pubertální vtípky a všelijaké ty ožralé Finy, prdící, chrápající, močící do umyvadla a demolující šatnu, ani se Tarje nedivím, že později raději cestovala na koncerty sama. Dnes je v tomto dokumentu především zajímavé vidět, jak si vedli NIGHTWISH v malých klubech. Na záběrech také spatříme Marka Hietala, v té době ještě člena SYNERGY. Na konci turné byl chudák Marco terčem poněkud brutálního vtípku, kdy musel zpívat do mikrofonu, který měl na stojanu ve výši jeho očí přilepený ohromný umělý penis (pozornost od bedňáků NIGHTWISH). Rozhovor s Tarjou osvětlí, jak se vede zpěvačce v mužském metalovém světě, a Tuomas mluví o duchovnu a kořenech své tvorby. Ale na tomto DVD jde především o záznam koncertního show, a ten ukazuje nepopíratelně kvalitní vystoupení.

★★★★

END OF INNOCENCE (2003)

Dokument o životě kapely, který zbořil několik mýtů a otevřel dveře do života členů skupiny.

Nejdůležitější částí záznamu jsou vzpomínky Tuomase Holopainena, doplněné dokumentárními záběry. Z těch se vynořilo několik do té doby fanouškům neznámých faktů: 1. NIGHTWISH je výhradně a pouze jeho dítě. Historie kapely je vlastně příběhem jeho života, se všemi strastmi a radostmi. A i když je kapela nebývale úspěšná, někdy se zdá, že jako správný Fin má chmur více než jasných myšlenek. 2. NIGHTWISH, působící v té době jako partička vzorných holobrádků, je banda neskutečných kaličů. Sám Tuomas je zde v záběrech (pro někoho možná překvapivě) viděn ožralý doslova jako dělo. 3. Představuje se tu Marco Hietala jako nevšední muzikant i zpěvák a maximální spífar. Záběry, jak si nakládá při koncertě jedno pivko za druhým, oči se mu klíží a přitom hraje jako démon, jsou přinejmenším poučné. 4. Tarja se tu naštěstí neukazuje jako děvče vhodné do pijatky, zato uvidíte, kolik stojí tohle „ošklivé kačátko“ úsilí udělat ze sebe krásnou labuť. No a v neposlední řadě je DVD hodně o začátcích a obsahuje vůbec mnoho vzpomínání, celé to trvá dvě a půl hodiny! Také jsou tu nějaké fotografie a dva minikoncerty: jeden nabýskaný ze Summer Breeze a druhý hodně syrový z klubu. Nechybí ani videoklipy: „Over The Hills And Far Away“ a „End Of All Hope“ (placka vyšla v období „Once“), fotografie a rozhovor z MTV Brazílie. Tohle DVD je výhradně pro fanoušky a musím se i po letech uchechtout, jak z toho některým z nich asi spadla brada. Jiní však byli jistě nadšeni – a jak by ne? Málokterá kapela si takhle nechá nakouknout do podpalubí.

★★★

END OF AN ERA (2006)

Už obal s krásnou grafikou dává tušit, že disky (v mém případě 1 DVD + 2 CD) obsahují mimořádný obsah. Tím je záznam posledního koncertu světového turné k albu „Once“, který se odehrál v Hartwall Areně v Helsinkách, kde bylo přítomno téměř 12 000 diváků. Šlo také o poslední koncert Tarji ve skupině (aniž o tom ona věděla), neboť neuplyne dlouhý čas a přijde jí onen známý zbabělý e-mail, začínající slovy „Dear Tarja, it's time to choose whether the story of Nightwish ends here...“ V tomto kontextu je název „konec éry“ příhodný, ovšem já bych zvolil spíše titul „vrchol éry“, neboť koncert nám představuje Finy v té nejlepší formě. Playlist obsahuje osmnáct písní – přestože bych některé nahradil jinými (třeba „Phantom Of The Opera“ bych nahradil čímkoliv z prvního alba „Angels Fall First“), zato potěší výborný cover High Hopes (PINK FLOYD), který neuvěřitelně podá Marco. Tarja ukáže nějaké ty šaty ze své garderoby metalové carevny – a jak u ní bylo v té době obvyklé, nezapomíná převlékat do svých barev i mikrofon. Při koncertě si zpěv vyloženě užívá a při některých skladbách dokonce tančí, což u ní ne vždy bylo k vidění. Koncert má jediného hosta, lakotského indiána Johna Two – Hawks, který se uvede ve své vlastní skladbě „Stone People“, jež následně přejde v „Creek Mary's Blood“. Celý téměř dvouhodinový koncert je špičkově nasnímán a nelze mu prakticky nic vytknout. Světla, pyrotechnika, atmosféra v hale,

projekce – to vše mluví jasnými slovy: velká show. Zato dívat se na jinak možná i zajímavý bonusový dokument „A Day Before Tomorrow“ je pro dne a dnes celkem obtížné. Okamžitě totiž přemýšlím o morálce lidí, kteří vědí, že dny jejich zpěvačky jsou odpočítávány, a nemají kousek charakteru a odvahy v srdci, aby se k celé věci postavili čelem. Takže všechny ty záběry z letiště, tiskovky apod., které směřují právě k onomu koncertu, mě nutí dělat jediné: zkoumat jejich obličeje a přemýšlet o tom. Příliš společník záběrů Tarji s kapelou nenacházím, Emppu v jednom okamžiku masíruje Tarje krk, na tiskovce padne otázka o Tarjině sólové kariéře a na jiném místě se Marco ze zpěvačkou společně od srdce zasmějí. Zato podstatně víc je tam různých narážek Tarje za zády – například komentář o čekání na Tarju od Juky, na její rušení koncertů apod. Nicméně, koncert je to parádní!

★★★★★

V roce 2009 vyšla také Blue-ray verze.

DALŠÍ ZÁZNAMY**LIVE AT LOWLANDS (2008)**

Nyní nemám na mysli bootleg „Live Op Lowlands“, který zachytil koncert s Tarjou v roce 2005, ale koncert ze stejného holandského festivalu Lowlands o tři roky později, kde již drží v ruce mikrofon Anette Olzon. A ukazuje se to, co jsme měli možnost vidět 20. února 2008 na stejném turné i v Praze – NIGHTWISH jsou již jinou skupinou než dříve. Prýč je operní ledová královna, na pódiu skotačí milý rockový vrbáčček Anette Olzon. Písně, které respektují její naturel a hlasové dispozice (např. „Amaranth“) znějí o 258% lépe než ty Tarjiny, ve kterých se viditelně trápí („Wishmaster“), i když jí Marco pomáhá, seč může.

MADE IN HONG KONG (2009)

Velmi diskutabilní živé album obsahuje i obrazové stopy: dokument a videa ke skladbám „Amaranth“, „Bye Bye Beautiful“ a „Islander“. Sedmatřicetiminutový dokument „Back In The Day... Is Now (A Dark Passion Play World Tour 2007 – 2008)“ ukazuje obvyklé tour záběry a jednu zajímavou skutečnost – také Anette (stejně jako Tarja) se raději vyhýbá opileckým žertíkům v tourbusu. Přesto se v dokumentu ukazuje jako zřejmý fakt, že Anette mezi chlapce dobře zapadla a ti získávají v její schopnosti důvěru.

VIDEO

NIGHTWISH vytvořili pro své fanoušky i některá pozoruhodná promovidea neboli (jak říkáme u nás na Hradecku) videoklipy. Ale začátky byly takové, jako bývají – tu a tam se něco povede více, něco méně. Prvním videem byla skladba „Carpenter“, natočená v roce 1998. Mladíčká Tarja, coby statečná horalka, pje vnořena do celkem obvyklého příběhu o vynálezci létajícího stroje. Stejný režisér, Sami Käyhkö, má na svědomí i druhé dílko, „Sleeping Sun“.

Zde Tarja Turunen, s vlasy sotva po ramena, zpívá na pozadí krásné finské přírody. Zárodky filmového příběhu vidíme v „Over The Hills And Far Away“, kde spatříme veslici, vezoucí Tarju do nebezpečí temného středověku. Zcela v současnosti jsme v „Bless The Child“, jež ale obsahuje trochu laciné elementy – hřbitov, svatbu a podobné kýčovitě smetí. Předchozí zmíněná videa zrežíroval Passi Takula a na další dvojici dostal šanci Antti Jokinen, který měl za sebou práci pro Shaniu Twain nebo Eminema. Prozatím vždy šlo o nepříliš nápadité zpracování a Antti tomu nasadil korunu, ve „Wish I Had An Angel“ prezentuje kapelu hrající v tovární hale. Velkou roli hrají větráky a louže pod nohama hudebníků – proboha, kolikrát jsme to už viděli?! Jen o špetku více kreativity ukázal v „Nemo“, kde skupina hraje ve sněhu někde v horách a malým zpestřením je jakési gotické děvče, lezoucí po hřbitovních křížích.

Pozoruhodná díla začínají u „Sleeping Sun“ (verze 2005). Středověká bitva se zpomalenými záběry bojujících rytířů, truchlící Tarja, přecházející po bojišti, přeživší Marco, opírající se o bojovou sekeru – hudební emoce jsou skvěle podpořeny

vizuálním pojetím. A jakoby Antti dlouho studoval toto dílo svého kolegy Jörna Heitmanna, vzápětí ho překonal velkým filmovým příběhem, který nese jméno „Amaranth“. Toto mistrovské dílo o padlém andělovi bych se nebál přirovnat k přelomovému „Losing My Religion“ (R.E.M.). Prvně zde vidíme Anette, která v této písni získala asi to nejlepší do svého repertoáru. Múzy líbaly Anttiho i nadále, vlastně jich muselo být hned několik a všechny účinkují ve videu „Bye Bye Beautiful“. Tam díky vtipné záměně krásných dívek s kapelou vzniká skvělý kontrast a úžasná dynamika. Bravo, Antti! Stobe Harju pak představil poetický obraz vzduchoplavců a skupinu, hrající v ohnivém kruhu, v písni „The Islander“.

Hudba NIGHTWISH je přímo stvořena pro silné příběhy a Tuomas nikdy nezapíral velký vliv filmové hudby na svou tvorbu. Miluje vše, co složil Hans Zimmer, a obzvláštní zalíbení nalezl u soundtracků z filmů Hon na Rudý říjen, Van Helsing nebo Vesnice. Film „Imaginaerum“ je tedy logickým pokračováním a bude zajímavé sledovat, jaké odezvy se mu u diváků dostane. První video z alba „Storytime“ u mě příliš nadšení nezbudilo...

JUKKA NEVALAINEN

bicí

IDENTITY CARD

Jméno: **Jukka Antero „Julius“ Nevalainen**

Narozen: **21. dubna 1978, Kitee, Finsko.**

Děti: **Dcera a syn, Luna a Niki.**

Koníčky: **Filmy, procházky.**

Zlozyk: **Perfekcionismus.**

Oblíbené motto: **Nečň druhým to, co nechceš, aby činili oni tobě.**

První nahrávka, kterou sis kdy koupil: **Možná to bylo album „Arise“ od Sepulchury.**

Příprava na koncert: **Pár piv během dne a těsně před koncertem Jägermeister na povzbuzení.**

Oblíbená píseň Nightwish: **The Poet And The Pendulum**

Oblíbená skupina/muzikant:

Skupina určitě Pantera. Muzikant... těžko říct. Je jich tolik, kterých si vážím. No, pár vyjmenujme. Dimebag Darell, Hans Zimmer a Alexi Laiho.

Oblíbená kniha: **The Dirt.**

Oblíbený nápoj: **Pivo.**

Oblíbené jídlo: **Indické.**

Oblíbené zvíře: **Žralok.**

Oblíbený film: **Gladiátor, Statečné srdce, Titanic.**

Oblíbený televizní program: **American Chopper.**

Nightwish

ROCK MAGAZINE
Spark

Tento časopis je produktem vydavatele
SPARK Rock s.r.o.

Redakce časopisu SPARK:

Šéfredaktor:
Karel Balčířak
Tel.: + 420 604 250 698
E-mail: balcirak@spark-rockmagazine.cz

Redaktoři:
Tom Pakosta, Michal Jakubík, Jan Kozák,
Martin Čermák, Robert Zelenka, Peter
Sládeček, Jaroslav Švelch, Vladimír Trískala,
Martin „Cyklo“ Cvilink, Zlätina Jerábková,

Miroslav „Blackmoon“ Kozák, Jaromír
Merhaut, David Havlena, Jana Vrbková, Václav
Tesař, Viktor Palák, Jan Sedlák, Jan „Longgger“
Dlouhý, Jana Chrzová, Anna Biernátová,
Robert Čapek, Veronika Štruncová,
Tomáš Marek, Jan Štefan, Petra „Lumenn“
Vavrouchová, Jan Petříčko, Marika Jančaříková,
Dan Hromáda, Michal Petrgál, Jiří Štraub

Redaktoři v zahraničí:
Thiago Pinto Correa Sarkis - Brazílie
Michal Skála - Švédsko
Jörg Schulz - Německo
Michael Fuchs-Gamböck - Německo
Jordan Babula - Polsko

Jazyková úprava:
Miroslava Jarotková,
Lenka Dostálová, Petr Gratias

Spolupracovníci redakce:

Jiří Vlček, Petr Gratias, Michal Čížek,
Eliška „Lizzy“ Beranová, Ondřej Šmilauer

GRAFIKA - DTP studio SPARK:

Daniel Hoffmann: daniel@natrucdesign.cz
Ondřej Šmilauer: dtp@spark-rockmagazine.cz

Fotografie:

Zdeněk Zelený, Jana Chrzová,
Radim Rotek (USA),
archiv, materiály vydavacích firem

Kontakty redakce:

Tel.: + 420 267 310 085
Fax: + 420 267 310 085
E-mail: redakce@spark-rockmagazine.cz
<http://www.spark-rockmagazine.cz>

Tisk a litografie:

Europrint a.s., Praha

Inzerce, marketing, akreditace:

Michal Pařízek
Tel.: + 420 604 101 745
E-mail: parizek@spark-rockmagazine.cz

Promo - facebook, twitter, street team:

Sárka Gebhardtová
Tel.: + 420 267 310 085
E-mail: sarka@spark-rockmagazine.cz

Předplatné (viz předplatitelský servis):

Jitka Pekárková
Tel.: + 420 267 310 085
Mobil: + 420 775 225 838
E-mail: predplatne@spark-rockmagazine.cz

Adresa vydavatele:

SPARK Rock s.r.o.
Vršovická 16, Praha 10, 101 00
Tel.: + 420 267 310 085
Fax: + 420 267 310 085
E-mail: spark@spark-rockmagazine.cz
IČ: 242 12 709
DIČ: CZ242 12 709

Distribuci časopisu exkluzivně zajišťují:

Česká republika: PNS, a.s.
Slovenská republika: Mediaprint & Kapa

Slovensko předplatné:
Magnet Press, Slovakia, s.r.o.

Registrováno ministerstvem kultury
pod spisovou značkou MK ČR E 6572
ISSN 1211-5223